

Vec C-320/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

30. apríl 2024

Vnútroštátny súd:

Corte suprema di cassazione

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

26. apríl 2024

Navrhovatelia:

CR

TP

Odporkyňa:

Soledil Srl, vo vyrovnávacom konaní [predtým Soledil SpA]

Predmet konania vo veci samej

Spor medzi dvoma spotrebiteľmi a stavebným podnikom vo veci vyčíslenia pokuty dlžnej spotrebiteľmi v dôsledku vypovedania zmluvy o budúcej kúpnej zmluve o kúpe nehnuteľnosti uzavretej v roku 1998 z dôvodu neplnenia. Konanie vo veci samej je konaním pred Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko), ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti rozsudku vo veci samej vydaného odvolacím súdom po skončení konania o vrátení veci na ďalšie konanie, ktorá bola prejednávaná na základe skoršieho kasačného rozsudku o prvom odvolacom rozsudku. V rámci uvedeného konania vo veci samej súkromné osoby po prvýkrát uplatnili nekalú povahu tejto zmluvnej pokuty a jej neplatnosť/neúčinnosť v zmysle smernice 93/13/EHS o ochrane spotrebiteľa. Vznikla teda otázka, či možno prekonať účinky právnej sily implicitne rozhodnutej veci v súvislosti s otázkami, ktoré neboli výslovne riešené v priebehu konania (ako v prejednávanej veci otázka neplatnosti alebo neúčinnosti nekalých podmienok), a teda či na túto neplatnosť alebo neúčinnosť možno prihliadať *ex offo* v priebehu nového konania pred Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd).

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Podľa článku 267 ZFEÚ sa kladie Súdnemu dvoru otázka o možnosti výkladu smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej procesnej právnej úprave, ktorá bráni súdu prihliadať *ex offo* na neplatnosť/neúčinnosť nekalej podmienky v prípade existencie účinkov právnej sily implicitne rozhodnutej veci vyplývajúcich zo skoršieho konania vo veci samej a z konania o preskúmanie zákonnosti, v priebehu ktorého sa vždy predpokladalo, že táto podmienka je platná a účinná, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že dotknuté osoby počas uvedeného konania nikdy neuplatnili túto neplatnosť/neúčinnosť.

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a článok 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať:

a) v tom zmysle, že bránia uplatneniu zásad vnútroštátneho súdneho konania, podľa ktorých predbežné otázky, vrátane otázok týkajúcich sa neplatnosti zmluvy, ktoré neboli uplatnené alebo konštatované v rámci konania o preskúmanie zákonnosti a ktoré sú logicky nezlučiteľné s povahou kasačného výroku, nemôžu byť preskúmané v konaní o veci vrátenej na ďalšie konanie, ani v konaní o preskúmanie zákonnosti, ktorému účastníci konania podrobia rozsudok súdu konajúceho vo veci konania o veci vrátenej na ďalšie konanie;

b) aj vzhľadom na úplnú pasivitu spotrebiteľov, keďže nikdy nenamietali neplatnosť/neúčinnosť nekalých podmienok, iba ak pri podaní kasačného opravného poriadku po skončení konania o veci vrátenej na ďalšie konanie;

c) a to najmä pokiaľ ide o konštatovanie nekalej povahy zjavne neprimeranej zmluvnej pokuty, ktorej zníženie bolo rozhodnuté v konaní o preskúmanie zákonnosti na základe vhodných kritérií (výška), najmä z dôvodu toho, že spotrebiteľia uplatnili nekalú povahu tejto podmienky (dôvody) až po skončení konania o veci vrátenej na ďalšie konanie?

Uvedené predpisy práva Únie

Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ďalej len „smernica 93/13“): najmä jej články 6 a 7

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“): článok 47

Rozsudky Súdneho dvora zo 4. júna 2020, Kancelaria Medius (C-495/29, EU:C:2020:431), ako aj zo 17. mája 2022, SPV Project 1503 a i. (C-693/19 a C-831/19, EU:C:2022:395); Ibercaja Banco (C-600/19, EU:C:2022:394) a Impuls Leasing Romania (C-725/19, EU:C:2022:396)

Uvedené vnútroštátne právo

Článok 1341 druhý odsek Codice civile (Občiansky zákonník, ďalej len „Občiansky zákonník“), ktorý sa týka potreby osobitného dvojitého podpísania zmluvných podmienok, ktoré v neprospech zmluvnej strany spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vyplývajúcich zo zmluvy

Článok 1469a tretí odsek bod 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom k 9. septembru 1998 (dátum uzavretia zmluvy, ktorá je predmetom konania vo veci samej), zavedený legge 6 febbraio 1996, n. 52 (zákon č. 52 zo 6. februára 1996), ktorým sa výslovne vykonáva smernica 93/13 [teraz článok 33 Decreto legislativo n. 206 recante Codice del consumo (legislatívny dekrét č. 206 zo 6. septembra 2005, Spotrebiteľský zákonník, ďalej len „Spotrebiteľský zákonník“)], podľa ktorého platí domnienka o nekalej povahe, okrem iného, podmienok, ktoré v prípade neplnenia stanovujú zaplatenie zjavne neprimerane vysokej sumy

Článok 1469d Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 9. septembru 1998, zavedený legge n. 52/1996 (zákon č. 52/1996) [teraz článok 36 Spotrebiteľského zákonníka], podľa ktorého sú nekalé podmienky neplatné/neúčinné a súd môže na takúto neúčinnosť, ktorá sa uplatňuje len v prospech spotrebiteľa, prihliadať bez návrhu

Článok 394 Codice di procedura civile (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „Občiansky súdny poriadok“) a súvisiaca výkladová judikatúra. Podľa tohto ustanovenia konanie o veci vrátenej na ďalšie konanie je „obmedzeným“ konaním, ktorého výsledkom je nové rozhodnutie, ktoré má nahradiť rozhodnutie zrušené Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), pričom účastníci nemôžu rozšíriť predmet konania formulovaním nových návrhov a námietok vrátane otázok, na ktoré možno prihliadať *ex offo*, ktoré Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) neposudzoval a ktoré majú právnu silu implicitne rozhodnutej veci (okrem iného uznesenia kasačného súdu, druhý senát; č. 29879 z 27. októbra 2023; 6. – 3. senát, č. 27736 z 22. septembra 2022; 6. – 5. senát, č. 26108 z 18. októbra 2018)

Ustálená judikatúra Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), podľa ktorej zásady uvedené v rozsudkoch Súdneho dvora, ktorými sa vykladá právo Únie, sú *ius superveniens* a sú okamžite uplatniteľné vo vnútroštátnom práve (okrem iného rozsudky Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), 5. senát, č. 14624 z 25. mája 2023; 5. senát, č. 9375 z 5. apríla 2023)

Zhrnutie skutkového stavu a konania

A. Rozhodcovské rozhodnutie, konanie pred Corte d'appello di Ancona (Odvolací súd Ancona, Taliansko) a prvý kasačný opravný prostriedok

- 1 Dňa 9. septembra 1998 uzavreli CR a TP so spoločnosťou Soledil zmluvu o budúcej kúpnej zmluve o kúpe nehnuteľnosti. Spoločnosti Soledil zaplatili zálohu vo výške 72 869,16 eura, nehnuteľnosť im bola odovzdaná do držby a začali ju okamžite užívať pred uzavretím konečnej zmluvy.
- 2 Zmluva o budúcej kúpnej zmluve obsahovala zmluvnú pokutu, ktorou zmluvné strany vopred určili plnenie dlžné v prospech druhej zmluvnej strany v prípade neplnenia jednou zo zmluvných strán (tzv. „pokuta“), pričom ju vyčíslili v celkovej výške poskytnutých záloh bez toho, aby tým bola dotknutá náhrada prípadnej vyššej škody.
- 3 Medzi účastníkmi konania vznikol spor z dôvodu neuzavretia konečnej zmluvy, ktorá bola najprv predložená rozhodcovskému súdu príslušnému na základe arbitrážnej doložky obsiahnutej v zmluve o budúcej kúpnej zmluve.
- 4 Následne CR a TP napadli rozhodcovské rozhodnutie na Corte d'appello di Ancona (Odvolací súd Ancona), ktorý ho rozsudkom z 28. marca 2009 vyhlásil za neplatné okrem iného z dôvodu nedodržania lehoty stanovenej pod hrozbou preklúzie. Uvedený súd tak rozhodol o vypovedaní zmluvy o budúcej kúpnej zmluve z dôvodu neodôvodneného odmietnutia CR a TP uzavrieť konečnú zmluvu a zaplatiť zostatok dlžnej ceny, pričom im uložil povinnosť vrátiť nehnuteľnosť. Zároveň bola spoločnosti Soledil uložená povinnosť vrátiť prijatú zálohu, pričom si ponechala – ako pokutu, ktorú súd takto znížil – len úroky

splatné z tejto sumy. Naproti tomu návrh spoločnosti Soledil smerujúci k náhrade ďalšej škody bol zamietnutý, keďže v tomto smere chýbali dôkazy.

- 5 Soledil podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok (prvý kasačný opravný prostriedok), v ktorom namietala neoprávnené zníženie pokuty a neodôvodnené zamietnutie návrhu na náhradu škody. CR a TP nesúhlasili s kasačným opravným prostriedkom a súčasne podali vzájomný kasačný opravný prostriedok, v ktorom namietali proti tomu, že neplnenie malo byť spôsobené ich zavinením.
- 6 Rozsudkom zo 14. novembra 2015 Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) vyhovel prvému dôvodu kasačného opravného prostriedku spoločnosti Soledil, keďže považoval odôvodnenie Corte d'appello di Ancona (Odvolací súd Ancona) za nedostatočné, pokiaľ ide o kritériá, ktoré použil pri vyčíslení zníženej pokuty. Naopak, vzájomný kasačný opravný prostriedok bol zamietnutý s potvrdením výhrady neplnenia zo strany CR a TP. V dôsledku toho Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) zrušil napadnutý rozsudok v rozsahu, v akom sa týkal dôvodu, ktorému bolo vyhovené, a vrátil vec na Corte d'appello di Bologna (Odvolací súd Bologna, Taliansko), aby opätovne vypočítal výšku pokuty dlžnej spoločnosti Soledil v súlade s usmerneniami Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) podľa článku 394 Občianskeho súdneho poriadku.

B. Konanie o veci vrátenej na ďalšie konanie na Corte d'appello di Bologna (Odvací súd Bologna) a druhý kasačný opravný prostriedok

- 7 Následne Soledil pokračovala v konaní pred Corte d'appello di Bologna (Odvolací súd Bologna), pričom uviedla, že pri znížení pokuty sa nezohľadnil záujem veriteľa na splnení povinnosti, rovnováha plnení a najmä obdobie 9 rokov, počas ktorého CR a TP prevzali a užívali nehnuteľnosť a Soledil ju nemohla prenajať, aby z nej mala príjem. Táto spoločnosť tak žiadala, aby sa potvrdilo vyčíslenie pokuty v rozsahu, v akom už bolo stanovené v zmluve o budúcej kúpnej zmluve, a to vo výške zálohy 72 869,15 eura, a aby bola uznaná ďalšia škoda vyplývajúca z nezákonnej a dlhodobej držby nehnuteľnosti za strany CR a TP, ktorí zas navrhli zamietnutie týchto návrhov.
- 8 Corte d'appello di Bologna (Odvolací súd Bologna), ktorý rozhodoval v konaní o veci vrátenej na ďalšie konanie, rozsudkom z 12. októbra 2018 na jednej strane vyčíslil pokutu, ktorú majú CR a TP zaplatiť, vo výške 61 600 eur, a na druhej strane zamietol návrh na náhradu ďalšej škody požadovanej spoločnosťou Soledil, pričom najmä uviedol: a) že predmet konania o veci vrátenej na ďalšie konanie sa obmedzuje na uplatnenie pokuty a jej prípadné zníženie, ako aj na preukázanie prípadnej vyššej škody; b) že skutočnosť, že boli splnené podmienky na to, aby Soledil získala pokutu uvedenú v zmluve o budúcej kúpnej zmluve, bolo nesporná a predstavuje prekážku *res judicata*; c) táto zmluvná pokuta bola neprimeraná a to aj s prihliadnutím na faktické užívanie nehnuteľnosti počas mnohých rokov a záujem veriteľa na predaji alebo prenájme nehnuteľnosti; d) že CR a TP zaplatili dohodnutú zálohu, zatiaľ čo Soledil medzičasom mohla byť získať príjmy

z úrokov z tejto sumy, alebo ušetriť náklady na úroky zo súm, ktoré mohla alternatívne žiadať ako pôžičku; e) že sa považovalo za spravodlivé použiť nájomné vo výške 550 eur mesačne (stredná hodnota v porovnaní s nájomným, ktoré uviedli obaja účastníci sporu) v celkovej výške 61 600 eur bez úrokov a precenenia s ohľadom na písmeno d); f) že Soledil nepreukázala, že utrpela ďalšiu škodu.

c) Konanie vo veci samej [kasačný opravný prostriedok proti rozsudku Corte d'appello di Bologna (Odvolací súd Bologna), ktorým sa končí konanie o veci vrátenej na ďalšie konanie]

- 9 CR a TP podali proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) (druhý kasačný opravný prostriedok) a práve v rámci tohto konania vo veci samej vznikla potreba podať návrh na prejudiciálne konanie pred Súdnym dvorom týkajúci sa výkladu smernice 93/13.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 10 V tomto kasačnom opravnom prostriedku CR a TP (ďalej len „navrhovatelia“) uplatňujú po prvýkrát nový dôvod, teda že zmluva o budúcej kúpnej zmluve je zmluvou medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom a že predmetná zmluvná pokuta má nekalú povahu, pretože ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu ako náhradu škody v zjavne neprímeranej výške. Ako taká mala byť predmetom osobitného dvojitého podpísania spotrebiteľmi a keďže sa tak nestalo, by sa mala vyhlásiť za neplatnú/neúčinnú, a to prípadne aj bez návrhu, podľa článku 1341 druhého odseku a článku 1469a tretieho odseku č. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s článkom 1469d Občianskeho zákonníka, všetky články v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.
- 11 V dôsledku toho Corte d'appello di Bologna (Odvolací súd Bologna) nesprávne opomenul prihliadať *ex officio* na neplatnosť tejto podmienky. V tejto súvislosti sa navrhovatelia domnievajú, že nemožno vylúčiť *ex officio* prihliadanie na neplatnosť z dôvodu, že prvý rozsudok Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) nadobudol právnu silu implicitne rozhodnutej veci, keďže ochrana spotrebiteľa musí mať v každom prípade prednosť.
- 12 Subsidiárne, v prípade, že sa tomuto dôvodu nevyhoví, navrhovatelia tvrdia, že súd prvého stupňa vyčíslil pokutu, ktorú majú zaplatiť nesprávne a s rozporuplným odôvodnením.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 13 Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) v prvom rade pripomína svoju judikatúru, podľa ktorej sa právne predpisy na ochranu spotrebiteľa uplatňujú na zmluvu o budúcej kúpnej zmluve o kúpe nehnuteľnosti, keď tak ako v prejednávanej veci je uzavretá medzi predajcom alebo dodávateľom

a súkromnými osobami konajúcimi pre potreby, ktoré nesúvisia s prípadným výkonom profesijnej činnosti (okrem iného uznesenie Corte di cassazione, 6. – 2. senát, č. 497 zo 14. januára 2021).

- 14 V tejto súvislosti Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) zastáva názor, že zálohy, zmluvné pokuty a iné podobné podmienky, ktorými sa zmluvné strany vopred dohodli na výške náhrady škody, ktorá sa má vyplatiť druhej strane v prípade odstúpenia alebo neplnenia, nemajú samy osebe nekalú povahu, keďže nepatria medzi tie podmienky, ktoré sú uvedené v článku 1341 Občianskeho zákonníka a teda nevyžadujú osobitný súhlas spotrebiteľa. Napriek tomu v dôsledku právnej úpravy zavedenej článkami 1469a a 1469d Občianskeho zákonníka zákonom č. 52/1996, ktorým sa vykonáva smernica 93/13 – právnej úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy – platí domnienka o nekalej povahe podmienok, ktoré v prípade neplnenia ukladajú povinnosť zaplatiť zjavne neprimeranú sumu. Táto nekalá povaha je sankcionovaná neplatnosťou/neúčinnosťou samotných podmienok, ktorá pôsobí len v prospech spotrebiteľa a na ktorú „môže súd prihliadať *ex officio*“ v zmysle uvedeného článku 1469d.
- 15 Ide však o nový kasačný dôvod, ktorý navrhovatelia uviedli až v druhom kasačnom opravnom prostriedku, ktorý bol podaný naposledy po vrátení veci na ďalšie konanie, čo je dôvodom, ktorý je predovšetkým v rozpore s právnou silou implicitne rozhodnutej veci v zmysle platnosti a účinnosti dotknutej zmluvnej pokuty. Totiž::
- a) na jednej strane rozhodnutie o znížení zmluvnej pokuty ako neprimeranej, ktoré prijal Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) vo svojom prvom rozsudku, nevyhnutne z logického a právneho hľadiska predpokladá platnosť a účinnosť tejto podmienky, ktorá sa stala uplatniteľnou po vypovedaní zmluvy z dôvodu neplnenia navrhovateľmi, a
- b) na druhej strane navrhovatelia v predchádzajúcich stupňoch konania neuviedli žiadnu námietku neplatnosti/neúčinnosti zmluvnej pokuty.
- 16 V tejto súvislosti Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) pripomína, že konanie o veci vrátenej na ďalšie konanie je „obmedzeným“ konaním, ktorého cieľom je vydanie nového rozhodnutia, ktoré nahradí rozhodnutie zrušené kasačným súdom. V judikatúre k tomuto článku sa uvádza, že účastníci konania nielenže nemôžu rozšíriť predmet sporu formulovaním nových nárokov, ale že platia aj prekážky vyplývajúce z právnej sily implicitne rozhodnutej veci prvého rozsudku Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), takže nie je možné vyvodzovať alebo skúmať ani otázky, na ktoré možno prihliadať *ex officio*, a taktiež ani otázky, ktoré sa považujú za prekonané, hoci neboli výslovne riešené v rámci riešenia inej otázky [v tomto zmysle uznesenia Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), 2. senát; č. 29879 z 27. októbra 2023; 3. – 6. senát, č. 27736 z 22. septembra 2022; 6. – 5. senát č. 26108 z 18. októbra 2018].

- 17 V tomto kontexte Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) dodáva, že v prejednávanej veci právomoc prihliadať *ex offo* na prípadnú neplatnosť/neúčinnosť podmienky už bola vyčerpaná, pretože Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) mal možnosť prihliadať *ex offo* na túto neplatnosť, ale keďže sa rozhodol zrušiť len odôvodnenie o znížení pokuty uvedené odvolacím súdom, nevyhnutne predpokladal platnosť a účinnosť tejto podmienky (dôvody), v dôsledku čoho obmedzil konanie o veci vrátenej na ďalšie konanie na vyčíslenie pokuty (výška).
- 18 Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) však pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej zásady výkladu práva Únie uvedené v rozsudkoch Súdneho dvora Európskej únie majú účinky *ius superveniens* a sú okamžite uplatniteľné vo vnútroštátnom práve, a teda aj v rámci konania o veci vrátenej na ďalšie konanie súdu rozhodujúcemu vo veci samej, ktoré nasleduje po zrušujúcom rozsudku vydanom Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), avšak s jediným obmedzením už uzavretých vzťahov [v tomto zmysle okrem iného rozsudky Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), 5. senát, č. 14624 z 25. mája 2023; 5. senát, č. 9375 z 5. apríla 2023]. Okrem toho práve v súvislosti s neplatnosťou na ochranu spotrebiteľa Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) uviedol, že usmernenia samotného Súdneho dvora v súvislosti s nekalými podmienkami v zmluvách uzavretých medzi predajcami alebo dodávateľmi a spotrebiteľmi poukazujú na posilnenie právomoci – povinnosti súdu prihliadať *ex offo* na neplatnosť, ktorá je nevyhnutná na odradenie od zneužívania na úkor slabších zmluvných partnerov (spotrebiteľov, sporiteľov, investorov) a riadneho fungovania trhu [rozsudok Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd), spojené senáty, Taliansko, č. 26242 z 12. decembra 2014].
- 19 Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) sa preto pýta, či napriek vnútroštátnym procesným ustanoveniam, ktoré ho zaväzujú rešpektovať právnu silu rozhodnutej veci, je v každom prípade povinný prihliadať *ex offo* na neplatnosť/neúčinnosť dotknutej zmluvnej pokuty, keďže ide o právnu úpravu v oblasti ochrany spotrebiteľov, ktorou sa vykonáva právo Únie v danej oblasti.
- 20 Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) v tejto súvislosti zdôrazňuje, že Súdny dvor nedávno rozhodoval o zlučiteľnosti smernice 93/13 s niektorými procesnými pravidlami niektorých členských štátov (Španielsko, Rumunsko a Taliansko), ktoré v prípade rozhodnutí, ktoré už nadobudli právoplatnosť, bránia súdu rozhodujúcemu o výkone rozhodnutia (alebo odvolaciemu súdu) preskúmať *ex offo* nekalú povahu podmienok obsiahnutých v zmluvách uzatvorených medzi spotrebiteľmi a predajcami alebo dodávateľmi, ktoré boli predmetom rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť. Ide o rozsudky veľkej komory Súdneho dvora zo 17. mája 2022, SPV Project 1503 a i. (C-693/19 a C-831/19, EU:C:2022:395); Unicaja Banco (C-869/19, EU:C:2022:397); Ibercaja Banco (C-600/19, EU:C:2022:394) a Impuls Leasing România (C-725/19, EU:C:2022:396).

Pokiaľ ide o talianske právo, Súdny dvor rozhodol, že článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13/EHS bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje,

že ak proti platobnému rozkazu vydanému súdom na návrh veriteľa nepodal dlžník odpor, súd rozhodujúci o nariadení výkonu rozhodnutia nemôže, z dôvodu, že právna sila rozhodnutej veci tohto rozkazu sa implicitne vzťahuje na tieto podmienky, čo vylučuje akékoľvek preskúmanie ich platnosti, následne preskúmať prípadnú nekalú povahu zmluvných podmienok, na ktorých je uvedený rozkaz založený (rozsudok SPV Project 1503 a i., C-693/19 e C-831/19).

Pokiaľ ide o posúdenie procesného správania účastníkov konania, Súdny dvor vo svojom rozsudku týkajúcom sa španielskeho právneho poriadku rozhodol, že tie isté ustanovenia smernice 93/13/EHS bránia právnej úprave, podľa ktorej vnútroštátny súd rozhodujúci o odvolaní proti rozsudku, ktorým bolo časovo obmedzené vrátenie súm, ktoré spotrebiteľ neoprávnene zaplatil na základe podmienky vyhlásenej za nekalú, nemôže *ex offico* vzniesť dôvod založený na porušení tohto ustanovenia a nariadiť vrátenie týchto súm v plnej výške, pokiaľ skutočnosť, že dotknutý spotrebiteľ toto obmedzenie včas nenamietal, nemožno pripísať jeho úplnej nečinnosti (rozsudok Unicaja Banco, C-869/19).

- 21 Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) dodáva, že táto judikatúra je v súlade s tým, čo už Súdny dvor potvrdil, pokiaľ ide o zásadu efektivity ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice 93/13 a článku 47 Charty, ktoré bránia takému výkladu vnútroštátneho ustanovenia, ktorý by súdu, ktorý rozhoduje o žalobe podanej predajcom alebo dodávateľom proti spotrebiteľovi a spadajúcej do pôsobnosti tejto smernice a ktorý v prípade, že sa tento spotrebiteľ nedostavil na pojednávanie, na ktoré bol predvolaný, rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie, bránil prijať opatrenia na vykonanie dokazovania nevyhnutné na to, aby súd aj bez návrhu posúdil nekalú povahu zmluvných podmienok, o ktoré tento predajca alebo dodávateľ opieral svoju žalobu, ak má tento súd pochybnosti o nekalej povahe týchto zmluvných podmienok v zmysle uvedenej smernice (rozsudok zo 4. júna 2020, Kancelaria Medius, C-495/29, EU:C:2020:431).
- 22 Z vyššie uvedených dôvodov Corte di cassazione (Najvyšší kasačný súd) prerušuje konanie a pýta sa Súdneho dvora, či smernicu 93/13 možno vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej procesnej právnej úprave, ktorá bráni súdu prehliadať *ex offico* na neplatnosť alebo neúčinnosť nekalej podmienky v prípade existencie rozsudku s právnou silou implicitne rozhodnutej veci nadobudnutou v rámci konania vo veci samej, ako aj v rámci konania o preskúmanie zákonnosti, keď v celom priebehu tohto konania platila domnienka o platnosti a účinnosti uvedenej podmienky, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že dotknuté osoby nikdy neuplatnili túto neplatnosť/neúčinnosť v priebehu uvedeného konania.